

גליון י'
פר' כי תצא -
כי תבא
אלול תשפ"ו

מורשת להנחיל

מהנעשה ורגשומע

מסע תפילה והכנה

חבורת הר"ר שמעון קעניג שליט"א, יחד עם סגנו, ר' נחמן ליברמנטס - שיעור ב' ישי"ק ירושלים, יצאו למסע בקברי הצדיקים לתפילה לקראת עלייתם לשיעור ג', שנה האחרונה של ישי"ק, במהלך הנסיעה שמעו מפי ראש החבורה וסגנו דברים מלהיבים על חשיבות ניצול השנה האחרונה בישיבה קטנה, הן בישיבה והן בחבורות.

נייחא למוחין

מאות הנערים מ'חבורות הנערים' מכלל הסניפים, יצאו בסוף השנה יחד עם המשגיחים, לחוויה משותפת הכוללת פארקים עם מים, ע"מ לתת לילדים מעט נייחא למוחין.

כמובן, במהלך הנסיעה שמעו הילדים סיפורי צדיקים משולבים עם מסרים חשובים לעידוד טוהר המידות.

הטיול ניתן כתמורה על 'מבצע שובבי' ש'התמקד על מכלול ענייני 'יהדות פשוט', כקריאת ש'שעל המיטה, וזריזות בבוקר לחיידר וכדו'.

הכנה לקראת פתיחת הזמן

ב'ישיבת ערב - מכינה לשיבה', נערכה פתיחת הזמן במהלכה, ראש החבורה הר"ר בנימין פראנק שליט"א, הסביר לילדים שנכנסו זה עתה למכינה, בטוב טעם את מהות המכינה, ואיזה קנייני נצח ירכשו במשך השנה.

40 תלמידים חדשים נרשמו בערב זה, ובע"ה הזמן נפתח בד' אלול.

בצילו חמדת

בחבורות הבחורים מתכוננים לקראת הנסיעה הקדושה אומנה, ולשם כך יצאו עם פרויקט 'בצילו חמדת', שהחל עם עידוד ה'אמירות' הנהוגות בין אנ"ש בימי אלול הק', ובע"ה ימשיך ביתר שאת וביתר עוז, ב'קריית מורשת אומן', עם סדרי לימוד ותוכניות מגוונות.

כל הפרטים מתפרסמים בלוח מיוחד שיוצא מידי ליל שישי בחבורות הבחורים, ובע"ה לקראת ר"ה יצא חוברת 'יחודית עבור ימי השהייה באומן'.

בנות ברסלב

לקראת ימי ר"ה הקבים ובאים, התכנסו בנות ברסלב באולמי הכתר' להעתיק לאבינו שבשמים, שיזכו אנ"ש הע"י להתקבץ יחדיו ברננה, באומן בימי ר"ה הק', בשובה ונחת, ללא כל מכשולות, עם ריקודין בלוי כלי זמר להמתקת הדינים, בשילוב תוכניות מרתקות מתאימות לפי הגילאים.

ע"פ החלטה אין לעיין בעלון בכל זמן התפילה, חזרת הש"ס וקריאת (כולל בזמן אמירת 'לבה ודדי' וכדומה)

יתברך אבל עצם תכלית הישועה שהיא בחינת התבוננות עליון בחינת "אם לבינה" עדין רחוק ממה, כי עדין אינה יודע פלל".

אור נפלא מציץ מבין חרכים - מוסתר, מכוסה. וגלוי, ונגלה.

כי במקום אחד האור גלוי, ואחד הוא הידוע את הסוד, ואחד הוא שזו זו היא מלאכתו.

"הצדיקים הגדולים שפבר קדשו וטהרו את עצמן בשלמות עד שבחינת הדבורים והנפשות, שהם בחינת "קו צפור" כבר נכון ונזקק אצלם בחינת: 'תפלתו שגורה בפיו', בבחינת: 'גם צפור מצאה בית' וכו', הם מתירים לקח גם האם עם הבנים, כי אצלם אין מתגבר ההקמה להתבוננות השכל ואין באין עליהם דמיונות וגלגולים הנ"ל ואפילו כשפבים עליהם לפעמים איזה מחשבות זרות הם פבים רק בשביל שהצדיק יתקנה ויבררם והצדיק צריך דיקא לקחם ולבררם, כי הצדיק יש לו כח לזה לקחם ולבררם פראוי.

"...פי הצדיקים הגדולים משברים היצר הרע של מעלה שהוא בחינת דינים, וממתיקים ומבטלים כל הדינים, ועל-ידי-זה מבטליו כח היצר הרע ומצילין ישראל מעונות"

יש לנו מושג, יש לנו מושג למה, או מה, או בכלל - מה זה הגעגוע הזה ולמה הוא ככה תופס אותנו

מעומק עומק נשמתינו מאיר לנו האור, והוא מודיע לנו שאיבדנו, ומודיע לנו מה איבדנו, ומודיע לנו איפה נוכל למצוא את אבידתנו:

"פי זה החכם הצדיק האמת הוא בבחינת משיב אבדות, פי הוא מוצא כל האבדות שבעולם ומחזירם ומשיבם לבעליהם פשאזכין לבוא ולדרש אחר אבדתם, בבחינת "ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אליך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו" (פרשת כי תצא). והבן היטב פרוש הפוקרא הה' לענין הצדיק שהוא עקר המשיב כל האבדות של כל פאי עולם שהוא מתאזע בעבודתו עד שמוצא פלם, והוא חפץ בכל עת להשיב פלם לבעל האבדה קיד, אף כל זמן שהם רחוקים ממונו מברך לאספם אליו, והם עמו" עד דרש אחיך אותו" וכו', בבחינת "ואם לא קרוב אחיך אליך" וכו', ויבנו שפנתוב (ליקו"מ קפח) שצריכין לבוא אל הצדיק לחזר אחר אבדתו שאבד ושכח מיד פשיצא לאויר העולם וכו', עין שם.

נמצא, שכל אלו הנפשות הבאים אל הצדיק שיקרבם לה' יתברך, הם פאים אליו לבקש אחר אבדתם הנ"ל, והצדיק לקח כל אלו הנפשות ומעלה אותם ומחזירם בבחינת עבדו ועתה בכל פעם שבאים אל הצדיק הוא מעלה נפשותם ומחזירם, וחזר וממשיך להם תורה, הניו בחינת התורה שנישפח ונאבד מהם אור מחזיר להם עתה ביקר שאת עלידי החידוש שחדש נפשותם בבחינת עבדו.

וגם עלידי התורה שפמשיך להם הוא מאיר עליהם אור גדול עד שישי להם כח פצעמם לחפש ולבקש אחר שארי אבדתם שעדין לא מצאו

אז אנחנו נוסעים. והלב מתרונן, וכוסף אל המעיין המטהר, והנפש מלאה כיסופים לאבדות שאיבדה ושהנה הנה היא תקבל חזרה - לו רק תשליך את בלבולי השכל! - והלב, והנפש והגוף תאמרנה:

אחלי שאוכה לראות אור בהירות הדרך!

כל אלו הנפשות הם באים לבקש אחר אבדתם

ין לנו מושג.

אין לנו מושג למה, או מה, או בכלל. אין לנו מושג מה זה הגעגוע, ולמה הוא ככה תופס אותנו. אין לנו מושג למה אנחנו כל כך כוספים, מוכנים להשתגע, לנדוד, לסבול.

הגעגוע, הכיסופים שגורמים לנו לקום, לעזוב הכל, להשאיר את הנוחות מאחור, לארוז מזוודה - ולצאת לדרך.

למה? מה קרה? מה איבדנו?

איבדנו. זו אולי ההגדרה. הגעגוע מוביל אותנו לחפש ולבקש מה שאיבדנו.

השם יתברך "רחמינו יתברך רבים מאד", ומעוצם רחמיו, הוא עוזר לכל אדם, אפילו "בעצם התרחקותו שיתחף איזה תורה ומצוות, אף-על-פי שאינו בשלמות, אף-על-פי-כן הוא יקר מאד מאד והוא לו לישועה גדולה"

"פי ה' יתברך חושב מרחוק להיטיב עם כל אחד", ועל כן "בכל יום ייום עושה עמנו ה' יתברך חסדים נפלאים וישועות נשגבות". תפילה פה - גרועה, נגועה, רחוקה ככל שתהיה; לימוד שם - חטוף, מלא פניות, ועל לשמה? מי מדבר בכלל; כל הנחת תפילין וכל התעטפות בטלית, כל נקודה טובה, כל רסיס של אור - הם חסדים נפלאים ונוראים שעשה ועושה אותנו הקב"ה בטוב ובחסדו.

נו טוב, שמענו. אבל מה הלאה? איך זה עוזר לנו? הרי למרבה הצער ודאבון הלב, לעתים דומה הדבר כאילו זו מן ידיעה תיאורטית, מילים נפלאות - אבל רחוקות מהשגתינו היומיומית, הפשוטה, שאנו יודעים - ואיש לא יוכל לרמות אותנו - עד כמה אנו דלים וריקים, עד כמה באמת איננו ראויים.

והישועה? "עדין היא רחוקה מאד"

בפרשת כי תצא, מונה תורתנו הקדושה את מצות שילוח הקן.

"פי יקרא קו צפור לפניך בדרך בכל עין או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים."

ומהקדמותיו של רבינו הק', מאיר רבי נתן אור. מרחוק נראה לנו, מוסתר ונסתר - אבל מאיר כל פינה חשוכה, והעתיד, העתיד כולו בו

הישועה, אומר רבי נתן, אכן רחוקה. היא רחוקה משום שהיא מגיעה מהמקום הכי גבוה. כי כל טוב שאנחנו עושים, וכל אור שאנחנו חוטפים - "הכל נמשך ממקום גבה ועליו ונורא ונשגב מאד מאד בבחינת "מפרק תביא לחמה" - שזהו בחינת "והאם רבצת על האפרחים" וכו', שהאם בחינת בינה אמה עלאה פללית השלש ראשונות שהוא עלמא דאתפסא, היא רובצת על אלו האפרחים והביצים, שהם בחינת נקודות טובות של תורה ומצוות שפזמין לרחוק פזה למטלטל בדרך בכל עין וכו' פזה"

"אבל אף-על-פי-כן עדין אין לה רשות לקח האם על הבנים, דהינו שתרצה להתבונן מיד ולהבין ולראות תכלית הישועה, פי אף-על-פי שה' יתברך עזר לה הרבה, שהקרה לפניך טובות כאלה שהם בחינת אפרחים או ביצים, אבל אף-על-פי-כן אין לה שום תפיסה עדין באם הבנים, שהוא בחינת התבוננות העליון"

האור כאן, הוא נמצא. אמנם מוסתר, מכוסה - אבל הוא מאיר לנו בין חרכים, רק זאת זכור תזכור: "ש"לח תשלח את האם", פי בפמלא ממה אל תדרש, פי צריך אתה לידע שעדין אתה רחוק מאד מתכלית הישועה פנ"ל. רק "ואת הבנים תקח לך", שהם האפרחים והביצים, שהם בחינת נקודות התורה והמצוות שהזמין לה ה' יתברך ברחמינו, שצריך אתה לקחם לעסק בהם ולגדלם משטנות לגדלות, שהוא פלל עבודת ה'

אחלי שאזקה לראות אור בהירות הדרך שאתם נוסעים עליו אלי

שאלות שמצויות בדרכים - המשך

אמירת דבר שבקדושה כנגד מראות אסורות

מצוי בדרך כשנמצא בשדה התעופה או יושב במטוס שיש לפניו נשים שאין לבושות בצניעות כפי הדין, האם וכיצד מותר לומר דבר שבקדושה

א. אסור לומר שום דבר שבקדושה נגד מקום שצריך לכסותו, ודעת רוב הפוסקים שלא מועיל אף עצימת עיניים אלא צריך להחזיר כל גופו לכיוון אחר, ולא די בהחזרת ראשו, וכ"ש שלא מועיל עצימת עיניים, אמנם בשעת הדחק אפשר להקל כשמחזיר ראשו לבד, וכשאי אפשר גם בזה יש להקל שדי בעצימת עיניים, אבל כשצריך לקרוא בספר או בסידור, אין עצה אלא אם מחזיר ראשו.

ב. גם כנגד שיער מגולה של אשה אסור לומר דבר שבקדושה, ובה אפשר להקל בעצימת עיניים, ובאין יהודיות יש יותר מקום להקל.

ג. אם הערה נמצאת ברשות אחרת, כגון שיושב באוטובוס ויש ברחוב נשים לא צנועות, כיון שמפסיק ביניהם זכוכית, לכ"ע מועיל עצימת עיניים, אבל אם יושבת לפניו אע"פ שדופן הכסא גבוה י' טפחים ונחשב כמחיצה, מ"מ אם נראית מע"ג הכסא או מצדדיו לא מהני ודינו כמו שנמצאים באותו רשות.

ד. מותר להרהר בדברי תורה כנגד ערוה.

ה. בכל אופן אם עבר והתפלל באופן האסור, א"צ לחזור ולהתפלל.

|||

ברכת כהנים בדרכים

כפי שמבואר ברמ"א ס"ס קכ"ח נהגו בחוץ לארץ שאין נושאים כפיים אלא רק ביו"ט. ואמנם באומן נהגו לישא כפיים בכל יום, משום שרוב הציבור שם מבני א"י, [אמנם במשך כל השנה בימות החול שבדרך כלל רוב הציבור הוא מאלו שגרים שם צ"ע אם נושאים כפיים, אא"כ הם ספרדים שלא נהגו כמנהג הרמ"א].

אבל בדרכים נראה לענ"ד שאפי' אם כל המניין הם בני א"י, אין לישא כפיים כיון שזה חו"ל.

|||

כשרות המאכלים

יש להקדים שיש להיזהר מאוד בדרכים או באומן עצמה ולברר בשבע בדיקות על כשרותו של כל מאכל מכניס לפיו, ולא לסמוך על שמועות שפלוגי אמר שזה כשר, וישנם גם מוצרים של מותגים שבא"י יש להם כשרות, ובחול אע"פ שזה אותו מותג, איננו כשר לאכילה או לשתייה, וכבר נתפרסם בשם וועד הכשרות של העדה החרדית שאין לשנות שום משקה של חברת פפסי עם סוכר, אלא רק אלו שמורכבים עם ממתקים מלאכותיים דהיינו 'מקס' של פפסי. ובזמנינו שכל מוצר מורכב מעשרות מרכיבים, ודאי שא"א לסמוך על סברות ולהכשיר מדעת עצמו.

|||

בישולי עכו"ם

א. אסור לאכול דבר שנתבשל ע"י גוי אפי' אם בטוח שאין שום חשש על כשרות המאכל, אמנם חז"ל גזרו רק בדבר שאי אפשר לאוכלו כשהוא חי, וגם צריך שיהיה מאכל חשוב שעולה על שלחן מלכים, אבל מאכלים פשוטים כמו תירס ופלפל, אין בזה משום בישולי עכו"ם.

ב. אדם חשוב שאנשים למדים ממעשיו, דעת הרבה מגדולי האחרונים ובכללם האריז"ל שיש להחמיר אף בדבר שנאכל חי, וי"א דיש להחמיר אף בדבר שאין עולה על שלחן מלכים, ואם גם נאכל חי וגם אין עולה על שלחן מלכים, יש יותר מקום להקל.

ג. 'מנה חמה' אע"פ שאין ראוי לאכילה, כי זה מיובש ובמצב זה א"א לאוכלו, וא"כ אם גוי שופך עליו מים חמים ומכינו לאכילה היה מקום לאוסרו, מ"מ אין בו איסור כיון שאינו מאכל חשוב ואין עולה על שלחן מלכים, ואדם חשוב יש מקום להחמיר וכו"ל.

ד. במשקאות אין בדרך כלל איסור כי אפשר לשנותם בלי בישול. ולענין הכנת קפה מגרגרי קפה שנקלו ע"י גוי, מותר להכין מהם משקה כיון שבמצב העכשווי אין ראויים לאכילה בלי תיקון הישראלי.

ולענין שתיית קפה שהוכן ע"י גוי, רוב הפוסקים התירו את שתייתו, אך כמה אחרונים כתבו שירא שמים ובעל נפש יחמיר לעצמו [וכן החמיר בזה האריז"ל], וכתב השבט הלוי שבקפה נמס ששונה גם את הקפה עצמו ודאי שיש מקום להחמיר בזה. וכל זה חוץ ממה שנאמר לעיל סעי' ב' שאדם חשוב צריך להחמיר על עצמו.

ה. אם הישראל מדליק את התנור או את הגז והגוי מניח את המאכל על הגז או מכניסו לתנור, לדעת השו"ע זה לא מועיל, ולדעת הרמ"א זה מועיל, והנהגים דעת השו"ע צריכים לברר בכל מקום שיש שם הכשר, אם מקפידים שם גם על דעת השו"ע בזה.

|||

אוכלים שהיו תחת המטה

מבואר בגמ' ונפסק כן בשו"ע (יו"ד סי' קטז ס"ה) שמאכלים או משקים שהיו תחת המטה רוח רעה שורה עליהן, ודבר זה מצוי מאוד בדרכים ובעיקר באומן ששוכחים מאכלים בתוך המזוודה המונחת תחת המטה, ונפרט הדינים בזה.

א. בין מאכלים בין משקים יש בהם ענין זה, ובתרופות יש להקל.

ב. גם אם הוא בתוך כלי סגור לא מועיל, ויש עליו רוח רעה.

ג. דעת רוב הפוסקים שהחומרא רק כשישנו על המטה בפועל, ולא שהונח סתם תחת המטה.

ד. במיטת קומותיים יש להחמיר לכתחילה שלא להניח אף תחת המיטה העליונה כשישן שם אדם.

ה. דין זה הוא רק תחת מיטה, אבל תחת כסא אף שישן שם אדם כגון במטוס או באוטובוס שהונח מאכלים תחת הכסא וישן שם אדם, אין בזה משום רוח רעה.

ו. אם אדם אחר הניח מאכלים של חבירו, כתבו כמה אחרונים שאין אדם אוסר דבר שאינו שלו, וצ"ע.

ז. לענין השימוש במאכלים בדיעבד, נחלקו בזה הפוסקים אם נאסר בדיעבד, ודעת רוב הפוסקים להקל בזה, ובמקום הפסד מרובה ודאי אפשר לסמוך על המקילין.

קדומים

ערב ר"ה תשפ"ג

די אונטערשטע טאג

כינוס הכנה לכלל החבורות, בעיר לנו מעוז אומן, לקראת ערב ר"ה וההתקבצות יחדיו ברננה, עם לגימה המקרבת, ניגוני התעוררות, מנחה ומעריב בליל ערב ר"ה

בתיבות בני הנעורים

הבאר

להמשיך את הכיסופין וההתעוררות גם כשמגיעים לציון אומנה

שאלה:

לפעמים לפני ובעת הנסיעה לאומן אני מרגיש התעוררות ואהבה לציון ולרבי'ה, ולפעמים אני מגיע לבכי כשאני חושב על הציון ועל רבינו, ומרגיש שאם הייתי עכשיו בציון הייתי פותח את כל השערים, אבל איך עושים שהאהבה והתעוררות הזאת יישארו גם כשמגיעים לציון?

תשובה:

א. מילתו של רבינו כבר אמורה בעניין זה בתורה ע"ב וז"ל: "לפעמים אדם נתעורר לתשובה וכן רוצה לנסוע להצדיק אחר" כשנוסע נופל מתשוקתו שהיה לו תחילה ואח"כ כשבא להצדיק מתגבר עליו היצר הרע עוד יותר ואובד כל חשקו" ורבינו מזהיר שם: "על יקשה בעיניך זאת ועל יבהלך ראינוך על זה" ורבינו מסביר שם בהרחבה שע"י ההתעוררות הראשונה המית את יצרו ואח"כ מתקיים כל הגדול מחבירו יצרו גדול ממנו, שמקבל יצר הרע יותר גדול מבתחילה "וצריך התגברות חדש ביותר נגד זה היצר הרע החדש שבא לו".

אסור לדאוג דאגת מחור דבר שעלול לקלקל לך את ההתעוררות שכן יש לך בתקופה זו ואדברא נצל את ההתעוררות הזאת עד תומה כי מי יודע אולי התיקון שלך נמצא דווקא בהתעוררות שבהנסיעה להצדיק

ב. ויש לכך גם סיבה פשוטה שכשאדם נמצא מרחוק מאיזה קדושה או עבודה אזי אינו מרגיש חובה ואין עליו עול לקיים את הדבר כראוי ולכן המוח נמצא בחירות, וכשהמוח בחירות "יכול להתניג את מוחו כרצונו" (תורה י' תניינא) וע"כ אמרו חז"ל "דברי תורה לא יהיו עליך חובה" ור' נתן במכתביו חוזר על מאמר זה הרבה מאוד והוא כותב "והוא עצה נפלאה למי שמבינה מעט" (שיח"ה ש"ה) וכבר אמר

רביז"ל "שכשאדם חושב בליבו ומצפה שיבכה הוא גם כן מחשבה זרה שמבלבלת גם את הכוונה הפשוטה וזהו אינו עולה בידו" (תורה צ"ה) כי החשק לבכות וכו' טורד את המחשבה ומלחיץ את הנפש עד אשר אינו נשאר פנוי לכוון את פירוש הפשוט של התפילה וכיוצא ולהרגיש לפני ה' יתברך כדבר איש אל רעהו.

ג. ולכן עיקר העצה היא לבוא בלי תוכניות קשוחות ובלי ציפיות מוגדרות ומפורטות אלא עם רצונות כלליים לזכות להתעורר לתשובה ע"פ איך שה' יתברך יסבב אותי, וטוב מאוד להשליך עצמו על ה' יתברך ולמנוח כל ההתנהגות של אותו היום לה' יתברך שיהיה הכל כרצונו וזה טוב מאוד" (שיח"ה ב.).

ד. והנה מלבד הסיבה הפשוטה הנ"ל, יש עוד סיבה עמוקה: כי כשהאדם חושב ומצפה להתעורר ולזכות כפי איך שתיאר לעצמו בעת ההכנות הרי שאינו מחובר לאמת של עצמו כפי המדרגה שאוחז באותו העת שעומד בציון וכשהאדם מתנהג בשקר הוא מסלק את ה' יתברך מעליו ואז נשאר בחושך (תורה ט').

ויש סיבה עמוקה עוד יותר: כי כשהאדם מבקש להתעורר כפי שתיאר לעצמו מראש הרי שיש בזה מן הישות והגאווה (וכדברי ר' יצחק ברייט"ר ה"ד שגב בעניין התפילה עצמה יש סכנה של 'כוחו ועוצם ידי') וע"י גאווה "אין אני והוא יכולים לדור יחד" ונשאר ח"ו לבד ללא סייעתא דשמיא.

ה. ולכן אין זה מספיק שהאדם משחרר עצמו מכללי התוכניות ומוציא את מוחו לחירות כנ"ל אלא שצריך לעשות דבר זה מתוך הכנעה ושפלות מתוך ידיעה שאינו יכול להתעורר בכוחות עצמו ומתוך ההכרה שאין לו שום זכות שיקרבו אותו משמים והוא בא רק כעני בפתח לחכות למתנת שמים אם יתן יתן ואם לאו לאו, "ואז ממילא בקל יתעורר ליבו" (תורה צ"ה). וגם אם לא יתעורר יקיים אז "ישמע בזיונו ידום וישתוק" ואולי דווקא חרפה זו - להיות בציון הבורע כלבה רותחת והוא עומד לו ככה קר בלי שום התעוררות - זה הוא עיקר תיקונו וישועתו אם רק ישיכל לקבל זאת בהכנעה ולידום לה' כנ"ל...

ו. ולסיים: אם בעת ההשתטחות בציון אסור לדחוק את עצמו ולדאוג ולחשוב כל הזמן על ההתעוררות ובכי, על אחת כמה וכמה בימים שלפני זה אסור לדאוג דאגת המחור, דבר שעלול לקלקל את ההתעוררות שכן יש לך בתקופה זו, ואדברא, נצל את ההתעוררות הזאת עד תומה, כי מי יודע - אולי התיקון שלך נמצא דווקא בהתעוררות שבהנסיעה להצדיק (או בדרך חזר מהצדיק) וכפי שנראה בכמה מקומות שהדרך והנסיעה להצדיק הוא דבר גדול ונשגב ותיקון בפני עצמו

וכלל גדול הוא בעבודת ה' שאנו הקטנים איננו יודעים כלום מה טוב עבדונו ואיזה דבר יביא אותנו לתיקון נפשותינו וצרכים אנו רק להיות מוכנים בכל עת ללכת אחרי הרמזים וההתעוררות ששולחים לנו משמים ולקבלם בשתי ידיים מבלי לבלבל עצמינו במחשבות מיותרות "ותמים תהיה עם ה' אלוֹקֶיךָ שלא תחקור אחר העתידות ודאגת המחור אלא כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות" (רש"י)

תקציר: לאחר ראש השנה מרוּמם באומן, מגיע הזמן לחזור הביתה

נחמן אלינסקי

הַאֲלֹהִים בְּאֶרֶץ קְרָאִינָה סִפְרָה אֶרְתָּקַת בְּהַאֲשִׁיבִים

פֶּרֶק י':

"פְּרִיִּיט!"

הַתְּאֻמִּים הַתְּקָשׁוּ לַנְּחוֹת מִהֶרֶם מִמּוֹת וְהַתְּעִלּוּת שֶׁל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לַפְּעִלּוֹת הַיְּבִשּׁוֹת שֶׁל אֶרֶץ מִזְרֹדוֹת...

אֲבָל לְמִרְוֹת זֹאת, אֲבָא עוֹרֵד אוֹתָם וְהַזְכִּיר לָהֶם שֶׁהִדְרָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל גַּם הִיא דֶּרֶךְ קְדוֹשָׁה וְטְהוֹרָה. "יֵשׁ יְהוּדִים שְׁחוֹזִרִים מִכָּאן לְמָקוֹם מְגוֹרָם בְּחוּץ לְאֶרֶץ: בְּאֶנְגְּלִיָּה, בְּצִרְפָּת אוּ בְּאֶמְרִיקָה, אוּ בְּשִׁלַּל מְדִינּוֹת אֲחֵרוֹת, וְלָהֶם זֶה בְּאֶמֶת אֲמוֹר לִהְיוֹת קֹשֶׁה... אֲבָל אֲנִיחָנוּ זֹכִים לְחֹזֶר לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל! אֶרֶץ הַקְּדוֹשׁ! אֶרֶץ אֲשֶׁר עֵינֵי ה' אֵלֶיךָ בָּה!"

|||

לְאַחַר שְׁסִימֵי לְאֶרֶץ אֶת הַמִּזְרֹדוֹת הֵם יָצְאוּ לְדֶרֶךְ, וְיָרְדוּ לֵאמֹר אֶת הַיְּרִידָה מִקְרִית מוֹרֶשֶׁת וְעַד הַקְּבִישׁ לְמִטָּה.

שֶׁם הַתְּגַלְתָּה לְעֵינֵיהֶם מִצִּיאוֹת סוֹעֶרֶת: רִמְקוּלִים זֹעֲקִים בְּקוֹלֵי קוֹלּוֹת, סִדְרָנִים בְּאֶפֻּדִים זֹהָרִים, מֵאוֹת אוֹטוֹבּוֹסִים, וְרַעֲשׁ אֲדִיר שֶׁל גִּלְגָּלִי מִזְרֹדוֹת הַנְּגִרְרוֹת עַל הַרְצֶפָה.

"אֲנִיחָנוּ צְרִיכִים לְעִלּוֹת עַד לְמִעֵלָה, שֶׁם, כְּמָה עֲשׂוֹת מִטְרִים אַחֲרֵי תַחֲנֹת הַדֶּלֶק, מִחֶפֶז לָנוּ הַאוֹטוֹבּוֹס", אָמַר אֲבָא לְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי.

הֵם עָלוּ לֵאמֹר לֵאמֹר אֶת הַעֲלִיָּה, סוֹחֲבִים מֵאֲחֻרֵיהֶם אֶת הַמִּזְרֹדוֹת. "לְפָחוֹת עֲקֹשׁוּ יֵשׁ לָנוּ הַרְבֵּה פָחוֹת אֲכָל לְסֹחֵב מִמָּה שֶׁהָיָה לָנוּ בַּהֲלוֹךְ..." אָמַר לֵוִי בְּחִינָה...

שִׁמְעוֹן חָיָה, אֲבָל שִׁפְתָיו הִמְשִׁיכוּ לְמִלְמִל מִלּוֹת תַּפְלָה. מִבְּטוֹ פָּנָה כָּל הַעֵת יְמִינָה, אֵל עֶבֶר הַכּוֹנֵן הַמְשַׁעֵר שֶׁל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ, מִתְקַשֶּׁה לְהַפְרֹד...

כְּאֲשֶׁר עָבְרוּ אֶת הַמַּחְסוֹם בְּסוֹף הַקְּבִישׁ, וְרָאוּ כְּבֹר אֶת תַּחֲנֹת הַדֶּלֶק מוֹלֵם, נָגַשׁ אֶל אֲבָא גּוֹי אוֹקְרָאִינִי מְגֻשֵׁם.

"פְּרִיִּיט!" הוּא אָמַר לְאַבְיָהֶם. בְּרַגַּע הִרְאִשׁוּן הֵם נִבְהָלוּ. הֵם לֹא הִבִּינּוּ מַה הוּא אוֹמֵר, וְהָיוּ בְּטוֹחִים שֶׁהוּא צוֹעֵק עַל אֲבָא שֶׁלָּהֶם, אֲבָל כְּאֲשֶׁר רָאוּ שֶׁאֲבָא עוֹנֶה גַם כֵּן "פְּרִיִּיט!" הֵם הִבִּינּוּ שֶׁזֶה כְּנֶרְחָה מְשֻׁהוּ כְּמוֹ 'שְׁלוֹם'...

|||

הַגּוֹי הַתַּחֲלִיל לְשׁוֹחֵחַ עִם אֲבִיָּהֶם, וְלֵוִי נִהְיָה מִמָּה מְאֹד. הוּא קָלַל לֹא יָדַע שֶׁאֲבָא יוֹדֵעַ אוֹקְרָאִינִי! הוּא עֲמֵד צְמוּד לְאַבְיָו, וְנִסָּה לְקַלֵּט מְלִים בְּשִׁפָּה הֵלֵא מְכַרֵּת עִם הַמְּבִטָּא הַכְּבֵד...

שִׁמְעוֹן הִתְיַשֵּׁב עַל הַמִּזְרֹדָה וְהוֹצִיא מִהַתִּיק 'תְּקוּן הַכֶּלֶלִי'. "הַתְּקוּן הַכֶּלֶלִי הָאֲחֵרֹן בְּאוֹמֵן!" אָמַר לְלֵוִי. לֵוִי הִרְגִּישׁ חֶשֶׁק לְהִסְפִּיק גַּם הוּא עוֹד תְּקוּן הַכֶּלֶלִי אֲחֵד, קִשְׁהָם עֲדִין בְּאוֹמֵן כְּאֲשֶׁר אֲבָא מִתְּעַכֵּב עִם הַגּוֹי, אֲבָל הַסְּקִרְנוֹת גְּבִירָה עַל הַחֶשֶׁק.

זֶה הָיָה כָּל כֶּף מְעִנֵּן לְרִאוֹת אֶת אֲבָא. מְדַבֵּר בְּשִׁפָּה כָּל כֶּף זֶרֶה, וְהַמְּלִים מִתְּגַלְגְּלוֹת לוֹ מִהַשְׁפָּטִים בְּטִבְעֵיית...

|||

כְּעֶבֶר כְּמָה דְּקוֹת שֶׁל שִׁיחָה, הַסְּתוֹכֵב אֵלֵיהֶם אֲבָא. "לְדִידִים, אֲנִיחָנוּ נִסֵּעַ בְּעִזְזָת ה' עִם הַנֶּהָג הַזֶּה!"

"אֲבָל מַה---" אֲבָל אֵיךְ---" שִׁמְעוֹן וְלֵוִי הַתְּחִילוּ לְשֹׂאֵל בְּבֵת אַחַת,

ראש חבורה יש סגן מיוחד, שאחראי על קבוצת הבחורים בני החבורה. וכעת - נצא למסע...

ערב ר"ח אלול תשפ"ו, זהו יום שיחרט עמוק ב'מורשת הנחל'. ביום זה יצאו סגני הראשי חבורות מירושלים ובית שמש ביחד עם מנהלי החבורות, הרה"ח ר' ראובן שיף ואיתו עימו הר"ר אברהם יואל דורנבלט שליט"א, אל עבר ציון התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי במירון להתפלל להצלחת כלל הפעילויות ולהצלחת הבחורים בפרט, כשהדרך מנוצלת לשיחה ערה אך להתכונן כראוי לתחילת הזמן הקרב ובא.

לאחר תפילת מנחה ויו"כ קטן, המשיכו את המסע לעבר 'חריש', שם התפללו יחדיו תפילת מעריב של ר"ח, ומיד לאחריו, סעדו יחדיו סעודת ר"ח. במהלך הסעודה שערכה עד השעות הקטנות של הלילה, בה שמעו דיבורי הדרכה מפי הרה"ח ר' ראובן שיף שליט"א, בשילוב סיפור אישי מפי הרה"ח ר' אליעזר קירשבוים, כשהמשיך נערך רב שיח מעניין ומגוון שנמשך שעות ארוכות, בין הסגנים ומנהלי החבורות, כשבסיום הרה"ר מרדכי שיף שליט"א שהצטרף לאחרונה לפעילי מורשת הנחל, חידד את הזכות העצומה להעביר את מורשת של רבינו ללא כחל ושרק.

בהמשך השיח הדגישו הסגנים את חשיבות העניין, לשפר ולחדש את היחס הפרטני לכל בחור, כי בכך הבחור מרגיש כי כאן ביתו, לתועלתו בזה ובבא. הערב הסתיים מלא וגדוש, כשהסגנים יצאו עם ארגז כלים מתאים לתנופה אמיתית בעשייה הברוכה שלהם בחבורות הבחורים.

פתיחת הזמן בחבורות הבחורים

ליל שישי האחרון, ר"ח אלול, התקיימה פתיחת הזמן בחבורות הבחורים, בירושלים ובבית שמש, עם כיבוד מיוחד לכבוד ר"ח, כשהשיעור א' החדש מצטרף לחבורות.

ההזמנות האישיות שקבלו הבחורים, בכל הישיבות (יש"ק ויש"ג), פעל את פעולתו, ומאות בחורי חמד גדשו את אולמות החבורות, והגיעו בהתחדשות, לתחילת זמן אלול.

בירושלים פתח את הזמן מנהל החבורות הרה"ח ר' ראובן שיף שליט"א, ובבית שמש פתח את הזמן הרה"ח ר' אליעזר קירשבוים שליט"א, כשהשיחה התמקדה ביחודיות של 'חבורות הבחורים', למרות שרוב הבחורים לומדים בישיבות ברסלב, ועל הכלליות שמביאה את האהבה בין אנ"ש, שזה הערובה להמשיך את אור רבינו הק' בינינו.

בבית שמש בישיבה גדולה נוסף ראש חבורה חדש ה"ה הרה"ח ר' אלכסנדר פראנק שליט"א, שישמש ראש חבורה של שיעור ג'.

לבחורי שיעור א' יש"ק שהצטרפו זה עתה לחבורות הבחורים, התקיים כינוס מיוחד, בו שמעו הבחורים לראשונה מפי ראשי החבורות את מהותה ותועלתה של החבורות, ואין אפשר לנצל אותה באופן הראוי, שאר בני החבורות עלו כל אחד לראש חבורה של השיעור החדש.

פי הכל מתנהג כפי ההתחלה. על פן צריך להתחיל בכל פעם מחדש, ולבוא להצדיק מחדש, בכך ההתחלה בזה, וזהו המעשה החדש לעבודת השם יתברך, כדי שתהיה עבודתו כראוי כפי כל ההתחלה (ליקו"מ ס"ב)

הכנה ראויה לקראת פתיחת הזמן בחבורות הבחורים

את התנופה בחבורות הבחורים לא צריך לתאר. כולם רואים וחשים בכל עת איך עולים תוכניות ומבצעים תמידין כסדרן בכדי להקנות לבחורים יסודות בעבודת ה' ע"פ דרכו של רבינו הק'. אם זה 'לעבן מיטן רעבין' בימי השובבים לקיום עצותיו הק' מידי יום ביום, או 'החודש הגורל' בימי ניסן הקדושים בשילוב פרויקט 'לבבי אשיחה' ללימוד וקיום עצת ההתבודדות, או 'ביקשת' לחיפוש אחר הצדיק בשבתות הקיץ, ולסיום השנה 'בצילו חומדת' הכנה ראויה לימי הדין בהתקבצות יחדיו אומנה, כשכל תוכנית ופרויקט ראויים לסיקור עומק בנפרד, ובע"ה עוד חזון למועד.

לקראת ימי אלול הקדושים, לפני פתיחת הזמן, השקיעו מנהלי חבורות הבחורים שעות רבות במחשבה מעמיקה איך לתת תנופה נוספת לחבורות הבחורים הקבועות מדי ליל שישי, חוץ מהמעטפת של המבצעים ותוכניות הנלוות, ובפרט - איך לנצל כראוי את הימים הנעלים של זמן אלול הקצר.

לשם כך, התכנסו ראשי החבורות והסגנים, בירושלים ובבית שמש בנפרד, לדון איך לשפר ולתת תנופה אמיתית לחבורות. רעיונות רבים עלו, ובע"ה במשך השנה בחורים יראו מידי תקופה תוספות ושינויים, שיביאו בכפם התחדשות, לזמן החורף.

חבורות ישיבה גדולה

כבר בזמן אלול החלה התחדשות בחבורות ישיבה גדולה, כשהבחורים קבלו הזמנות אישיות והתבשרו על תוכניות מיוחדות שילוו אותם גם מחוץ לכותלי היכל החבורות, אך עדיין מוקדם מלחשוף את התוכניות ברבים, ופרטים יבואו!

בבית שמש חבורות ישיבה גדולה עברו למשכנם החדש, בבית מדרשינו "בית שלמה" בקריה, כשהבחורים יגיעו לחבורות עם הסעה מאורגנת מטעם "מורשת הנחל".

נציגי החבורות בישיבות

נציגי החבורות בישיבות הם נדבך נוסף בהתחדשות. מכל ישיבה נבחר בחור, שישמש כנציג אחראי להעביר את האש של החבורות של בישיבה, ולשם כך התכנסו הנציגים בבית שמש, יחד עם מנהל החבורות הרה"ר אברהם יואל דורנבלט שליט"א, כשבאסיפה שמעו והשמיעו את גודל האחריות והזכות הגדולה לזכות ולהחיות עוד ועוד בחורים באורו של רבינו הק', לחבר את בחורי הישיבה לחבורות של "מורשת הנחל", ולעודדם להתמיד להגיע לחבורות, ובכוח ריבוי הבתים והגדלת אהבת חברים, נזכה לאורו הגדול של הנמ"ח זיע"א.

מסע מיוחד לסגנים

לפני צאתנו למסע, נציג את תפקידם של הסגנים. ראש החבורה משקיע בהעברת המסורה לנו מדור דור, מקיים שיחה פרטית מידי שבוע עם בחור מסוים, אך מי שמקשר באופן אישי את הבחור לחבורה, ומטעים אותו בהווה של החבורות הם הסגנים המסורים. לכל

אבל אבא עצר אותם. "מאחר ממש. בואו תעזרו לי להכניס את המזוודות בתא המטען, ונדבר בדרך".

כאשר התישבו ברכב, הסביר להם אבא שהגוי הזה הציץ לו לקחת אותם במחיר זול במיוחד.

"סתם כך הייתי נוסע באוטובוס, יחד עם כלם. אבל הוא הציץ לי כזה מחיר זול, שהרגשתי שחבל לא לנסע עם רכב פרטי, בנחות ובמהירות".

"אבל אבא, תהא לוי, כנראה בהשראת ספרי המתח שהוא קורא בקביעות, 'אולי זה איזה סוכן של הקג"ב או משהו כזה? למה הוא מציץ לנו לנסע אתו בכזה מחיר זול?'"

"אוי, לוי לוי", תהא אבא. "קדם כל היום כבר אין קג"ב, אבל בעיקר - הוא הסביר לי שהוא תיב לצאת בכל מקרה לעיר בה אנו נוסעים, כי יש לו שם פגישה חשובה. לכן הוא מוכן לקחת פחות מהמחיר הרגיל".

"הוא מחפש כבר המון זמן מישהו שיסע אתו, וכשראה אותי הציץ לי מחיר מאוד זול כדי שלא אוכל לסרב..."

"ב"ה שאנו אכן נוסעים לאותה עיר אולי נוסע הפה"ק, כך הרוחנו נסיעה פרטית ונוחה..."

|||

לוי ידעו באותו רגע מהי הספה למחיר הזול כל כך שהנהג הציץ, ומיהו המפורטת האמתית שלו, כנראה היו פחות עצילים...

הפסח כאילו הכא

ברכת מזל טוב חמה ולבבית שגורה בזאת לידידנו היקרים

הרה"ר מאיר ליברמנטש הי"ו
ירושלים
הרה"ר שמעון י. קירשבוים הי"ו
בית שמש
הרה"ר משה קניג הי"ו
בית שמש
הרה"ר יחזקאל רוטמן הי"ו
ירושלים
הרה"ר אברהם אהרן רייס הי"ו
ברסלב
לנישואיו
הרה"ר שמעון אייזנבאך הי"ו
בית שמש
הרה"ר חיים צבי אייזנבאך הי"ו
ירושלים
הרה"ר זאב ליברמנטש הי"ו
ירושלים
הרה"ר שמעון רוטמן הי"ו
בית שמש

לנישואי צאצאיהם
הרה"ר אברהם אייזנבאך הי"ו
בית שמש
הרה"ר יעקב בן ציון אייזנבאך הי"ו
ירושלים
הרה"ר יהושע דוידוביץ הי"ו
בני ברק
הרה"ר מרדכי הורביץ הי"ו
ירושלים
הרה"ר מאיר ווסרמן הי"ו
בית שמש
הרה"ר ישראל נחמן ברא חשין הי"ו
ירושלים
הרה"ר מיכאל טויב הי"ו
בית שמש
הרה"ר משה חיים טויסיג הי"ו
בית שמש
הרה"ר נחמן ישראל טורץ הי"ו
בית שמש

הרה"ר לוי יצחק צוקר הי"ו
ירושלים
הרה"ר יואל קרישבסקי הי"ו
בית שמש
הרה"ר אברהם זאב שפירא הי"ו
ירושלים
לאירופי צאצאיהם
הרה"ר שמעון דורפמן הי"ו
בית שמש
הרה"ר יצחק אייזיק דרדיק הי"ו
בית שמש
הרה"ר אלימלך חשין הי"ו
בית שמש
הרה"ר צבי אריה מיימון הי"ו
ירושלים
הרה"ר אליהו סולרש הי"ו
בית שמש

הרה"ר נחמן פראנק הי"ו
הר יונה
הרה"ר שמואל קלצקי הי"ו
בית שמש
הרה"ר אלעזר קניג הי"ו
בית שמש
הרה"ר משה רוזנבלט הי"ו
בית שמש
הרה"ר ישראל בן ציון שווארץ הי"ו
בית שמש
הרה"ר נתן שפירא הי"ו
הר יונה
להכנס בנח לעול תומ"צ
הרה"ר לייבל גלנט הי"ו
ברסלב
הרה"ר מרדכי גוויירץ הי"ו
ירושלים
הרה"ר בנימין יארבלום הי"ו
בית שמש
הרה"ר יוסף צבי פראנק הי"ו
בית שמש

להולדת הבן
הרה"ר מתתיהו בורשטיין הי"ו
בית שמש
הרה"ר גדליה נח לייכטער הי"ו
בית שמש
הרה"ר ישראל בן ציון שווארץ הי"ו
בית שמש
להולדת הבת
הרה"ר ראובן אייזנבאך הי"ו
בית שמש
הרה"ר משה לייב אנשין הי"ו
בית שמש
הרה"ר שמואל הורביץ הי"ו
ירושלים
הרה"ר יעקב ווינשטוק הי"ו
ירושלים
הרה"ר מאיר ליברמנטש הי"ו
בית שמש
הרה"ר ישראל מייקוף הי"ו
בית שמש

הִיָּה פַּעַם לְפָנַי רֹאשׁ-הַשָּׁנָה שְׁהֵתְלֶהֱב
מִזְהָרֵנִי תִּמְאִימֶת יוֹם הַדִּין הַקָּרֵב, וְאָמַר,
”הִנֵּה הוּא בָּא הִנֵּה הוּא בָּא!” הָאֵט קוֹמֵט
עַר, הָאֵט קוֹמֵט עַר”

הַהֲכָנָה הָרְאוּיָה

ליום הדין הקרב ובא
מתוך אימה ויראה
גילה ושמחה
אהבת ודיבוק חברים

היכוננו! לכינוס

הכנה דרבה

לימי ראש השנה הקדושים
בהתקבצות יחד
אברכים ובחורים

ביום חמישי כ"ח אלול
ליל זכור ברית

בין מנחה למעריב

ב'היכל התורה'
ב'קרית מורשת אומן'

ישא דברים נלהבים

הרה"ח ר'

שלום מייקוף

שליט"א

בחורי
החבורות

מתכוננים לראש השנה בצל רבינו הקדוש באומן

עם הכנה ראוייה

- סדרי לימוד מגוונים
- ◆◆◆
- מתן שכרה בצידה
- ◆◆◆
- שיעורים מרתקים
בנושאים שונים
- ◆◆◆
- שיחות חיזוק ממשפיעי אג"ש
- ◆◆◆
- גדולה לגימה
- ◆◆◆
- חבורה מיוחדת
בליווי כלי זמר
- ◆◆◆
- רב שיח מיוחד
- ◆◆◆
- כינוס הכנה דרבה
- ◆◆◆
- סעודות החג בצוותא חדא
עם אווירה מרוממת
- ◆◆◆
- הגרלות על פרסים יקרי ערך
- ◆◆◆
- ריקודי שמחה במוצאי ר"ה

בחור יקל!
נצל את
ההזדמנות!

היכל
י"ק רבי נחמן מברסלב
המרכז הרוחני של חסידות בעלז

כל הפרטים בחוברת
"יחודי לגמולק בא"ה"
במבולל החבורים